

hørt for lidt om den, og den har i for ringe Grad været Genstand for almindelig Opmærksomhed og almindelig Debat og Drøftelse. Jeg skal derfor kun ganske kort berøre enkelte af Lovens Bestemmelser, idet jeg ogsaa her skal sige, at mulig ere disse Bestemmelser udmærkede, muligt saa godt udregnede og nøjagtige, og jeg er sikker paa, at den i juridisk Henseende er et fuldstændig første Klasses Arbejde, men jeg vil dog sige, at det er et for stort og omfattende Arbejde til, at det har kunnet være mig og jeg antager, at det gælder i alt Fald nogle enkelte Medlemmer som mig — muligt i den korte Tid, der har været levnet til Sagens Behandling, at saa en nøjagtig Mening om denne Sag til at turde være med til nu at gennemføre den — der bliver Spørgsmaal om at overføre alle de Skibe, der nu seje omkring, registrerede efter den gamle Registreringslov, til det ny Register. Det er ikke længere som nu blot deres Navn og Maal, der skal indføres, men samtlige Partihavere skulle indføres, og der skal bringes Orden i samtlige Parter og Adkomstbreve. Skibe er retlig set Løssøre, og en saadan Handel med Skibsparter betragtes som, naar en Mand afkøber en anden et Bord eller et Par Stole. Det er noget, som jævnlig kan være Genstand for Handel, det er ofte Tilfældet, at Folk komme i Tanker om, at de have Part i det og det gamle Skib, og ville sælge den halve Part. Tit er et Skib udstykket i over 100 Parter — ja, Kommissionen henviser til en Sag, hvor Generalnævneren er 2,880. Der maa altsaa være mange forskellige Adkomster, eller rettere sagt, der skulde være det, for at et Skib kunde føres ind paa det Register, som denne Lov kræver. Nu er der stet en stor Fordel ved Loven ved et Vindringsforslag, som blev stillet til 2den Behandling og som jeg ogsaa sluttede mig til, idet jeg erkender, at hele denne Ordning af Sagen er lagt bort fra vedkommende, delvis da, og over paa det offentlige. Men Spørgsmaalet bliver ligesuldt, hvad er der bundet ved hele dette store og betydelige Arbejde. Altsaa, Registreringskontoret skal tage fat paa et Skib, det skal gennemgaa samtlige Skibe og undersøge, hvor mange Parter, der ere anmeldte. Der skal skrives til vedkommende: Hvor mange Ejere er der? hvor mange Parter har enhver? kom med eders Adkomstbreve. Men selv om hvert af disse Adkomstbreve er i den skønneste Orden, saa er Spørgsmaalet det: U ejer det Skib og har købt det af B, men hvad Ret har B haft, hvor er Bs Adkomstbrev? Som oftest ville den Slags Papirer ikke eksistere eller være lagt til Side,

der kan være Tale om Skibe, som ere 50—60—70 Aar gamle, og selvfølgelig bliver der en Masse Huller. Der skal skrives rundt omkring til forskellige spredt boende Partihavere, og der skal spørges: Kunne I ikke huske, hvem I have købt det Skib af? Der skal sendes Spørgsmaal til en Mand, som for længe siden har ejet et Skib: Hvem har du købt det af? Hvor er din Adkomst til i sin Tid at have solgt det? Det er aabenbart, og det vil vistnok ogsaa den høje Regering og Udvalgets Flertal være overbevist om, at det vil være et ganske umaadeligt Arbejde og stort Roderi. Saa ender det til sidst i en hel Mængde Huller, der ikke kunne udfyldes. Der mangler gyldige Adkomstbreve og det skal bekendtgøres i Berlingske Tidende, og de til Proklama bestemte Tidender, at det og det Adkomstbrev mangler, og skulde der ste nogen Fejl, skulde en eller anden saa en Part læst her, som han ikke har virkelig Ret til, saa mister den anden Ejendomsretten, for saa vidt han ikke i Tide — 3 Maanedere eller 30 Dage, jeg husker ikke, hvad det er — paataler Sagen. Det vil altsaa blive en meget stor og omstændelig Sag at saa alle disse gamle Skibe hvis Ejere sikkert i mangfoldige Tilfælde aldrig have tænkt paa at drage Fordel af den ny Lov ved at optage Prioritetslaan, ført over fra det gamle Register til det ny, navnlig ved at saa alle disse Adkomstbreve, hvoraf de allerfleste sikkert mangle, bragte i Orden. Jeg skal endelig nævne en anden Ting, nemlig § 39, der omhandler, hvorledes det i Fremtiden skal gaa til, naar en Mand køber en Part. Ja, jeg tror, at naar den ny Lov kommer, vil Folk ofte erkende, at det har været et ulykkeligt eller leilindigt Djæblik, da de købte en Skibspart, idet de se, hvormeget der kan følge deraf. Det kan være en ren Bagatel. To Personer sidde og tale sammen, den ene har en Skibspart, han gerne vil af med, og saa køber den anden den. Derved kunde den Sag ellers have været i Orden, men naar det er stet, skal Sælgeren, om det kun drejer sig om 100 Kr., inden 8 Dage under Tvang indsende til Bureauet en skriftlig Anmeldelse i Original og Genpart af, at nu har han solgt en Skibspart. Og samtidig skal Køberen sende det Adkomstbrev, han har faaet, som Bevis for, at nu har han købt den Part, og der skal medfølge 2 Genparter. Det er altsaa 5 forskellige Papirer, der nu skulle sendes af Sted i Anledning af denne Handel. Saa skal der iværksettes fra Bureauet Undersøgelse af Sælgerens Adkomst til Parten og til overhovedet at kunne sælge den og skaffe Køberen Berettigelse til at saa Skibet